

sig nogen Garanti for, at det ikke blev 10 eller 5 Mill. Kr. forkert til den ene eller til den anden Side i Løbet af et Par Aar.

Til sidst gjorde den højtærede Finansminister en Bemærkning, hvortil der synes mig at knytte sig ikke helt ringe Interesse, fordi den kaster Lys over den politiske Situation, hvori den højtærede Finansminister for Øjeblikket befinder sig. Han sagde nemlig, at det kunde jo ikke nytte at vælge umulige Veje, og da han med Hensyn til de umulige Veje en Tid havde dvælet ved Skattens Art, nævnte han mellem det, som han opfattede under Synspunktet umulige Veje saadanne Skatter, som man ikke kunde vente accepterede af Landstinget, saadanne Skatter, om hvilke man kunde vente principiel Strid i Landstinget, og han sagde, at den Art Skatteforslag havde han undgaaet. Jeg forstod i alt Fald den højtærede Finansminister saaledes, at han havde bestræbt sig for at undgaa Forslag, om hvilke der kunde ventes principiel Strid med det andet Ting. Jeg synes, at dette virkelig er betegnende for den Politik, hvori vi for Øjeblikket staa. Den højtærede Regering staa saaledes, at allerede naar Lovforslag forelægges her i Tinget, affasses de med Hensyn til deres Indhold efter, hvad man venten at kunne bevæge Landstinget til at gaa med til. Og naar de saa have været i Landstinget, ere de endda forvandlede videre efter Landstingets Ønske. Paa denne Maade er det, vi nu staa ved det, som vi under Striden om Militærvæsenet forudsagde, at efter at man i Militærpolitikken havde accepteret Højres Militærpolitik og ført den igennem, vilde man bagefter af den politiske Situation blive nødt til at acceptere Højres Skattepolitik. Den højtærede Finansminister er stærkt paa Vej til det, og ingen ved, hvor langt han naar ad den Vej, før denne Rigsdags-samling er gaaet til Ende.

Anden Viceformand (Ejffersøe): Folke-tingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Schovelin: Naar jeg ikke imødegik den Del af det ærede Medlem fra Langelands (P. Munch) Bemærkninger, der gik i Retning af, at ogsaa Højre som Parti skulde have haft et Medansvar for den nuværende finansielle Situation, laa det simpelt hen deri, at dette allerede var gjort af det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), altsaa vor Gruppens Ordfører, idet han allerede har peget paa og, saa vidt jeg erindrer, ogsaa citeret de Ord, hvormed

Højres Ordfører motiverede Partiets Afstemning den 4. Maj 1908 ved eneste Behandling af Fællesudvalgets Indstilling angaaende Lovforslaget om Toldafgifterne. Højres Ordfører pegede der udtrykkelig paa „den Nedgang i Toldindtægterne, som upaatvivlelig i den Periode, vi nu gaa i Møde, vil finde Sted”. Her se vi da altsaa for en Gangs Skyld en Spaamand, som spaaede rigtigt. Og under Henblik derpaa, siger han, kan Højre ikke længere indtage samme Stilling som i 1899; Forholdene vare saa betydelig forandrede, og Mindretallet fandt det derfor ikke rigtigt „i dette Øjeblik at gaa med til en saa stor Nedgang som 2½ Mill. Kr.” Det ærede Medlem (P. Munch), der nusattesig, er imidlertid saa fuldkommen uvidende om de Forhold, han taler om, og i hvilke han vil retlede mig, at han har skildret dette paa følgende Maade Sp. 1199: „Og endelig holdt Højre sig jo ingenlunde tilbage. Ved selve Afstemningen over den forkætrede Toldlov af 1908 stemte Højre ikke. De stemte ikke imod den”. Jo, de stemte imod den. Som det vil ses af Landstingstidende, Sp. 1824, blev Toldlovforslaget vedtaget i Landstinget med 32 Stemmer mod 22, nemlig Højres Stemmer.

Anden Viceformand (Ejffersøe): Folke-tingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen: Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) optræder som en meget streng Herre, naar han taler om den Fejl, som unægtelig er begaaet fra „Statistisk Bureau“ med Hensyn til de engelske Skatteforhold, og optræder ligeledes strengt overfor den højtærede Finansminister, overfor hvem han siger, at han synes, han ikke skulde forelægge slige Tal uden dog en lille Smule at kritisere dem. Han betegnede disse Tal som ganske umulige Tal, skikkede til, i alt Fald for en Tid, at føre Rigsdagen paa Vildspor. Det er selvfølgelig beklageligt, ja, næsten mere end beklageligt, at „Statistisk Bureau“ har kunnet gøre en saadan Fejl; men jeg synes alligevel, det ærede Medlem skulde være noget mere varsom i sin Dom og i sin Tale angaaende statistiske Forhold. Thi det ærede Medlem kan jo dog ikke have glemt, hvad det var for Tal, han som Indenrigsminister serverede os i sin Tid her i Tinget, den Gang Talen var om at standse Hartkornsskatternes Overgang til Ejendomsskyld. Jeg vil dog minde det ærede Medlem om, at han den Gang havde